

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 361/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátom [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 58 C 104/2011 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 405/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava)

a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 58 C 104/2011 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 405/2012.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že konanie pred okresným súdom sa začalo 18. mája 2011 doručením žalobného návrhu sťažovateľky, ktorým sa domáhala zaplatenia sumy 9 238,78 € spolu s príslušenstvom. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 58 C 104/2011 z 15. mája 2012 žalobu sťažovateľky zamietol a žalovanej strane priznal náhradu trov konania. Proti prvostupňovému zamietaciemu rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom sp. zn. 14 Co 405/2012 z 20. decembra 2016 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a zaviazal sťažovateľku na náhradu trov konania. Rozsudok krajského súdu bol doručený právnenému zástupcovi sťažovateľky 21. februára 2017.

3. Sťažovateľka po opise uvedených rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu v jej veci v ďalšej časti sťažnosti poukazuje na prieťahy, ktoré mali spočívať predovšetkým v nečinnosti okresného súdu.

4. V petite sťažnosti sťažovateľka žiadala vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu a krajského súdu došlo k porušeniu jej označených základných práv, priznal jej primerané zadosťučinenie v sume 4 000 € a náhradu trov konania. Požadované primerané zadosťučinenie sťažovateľka bližšie neodôvodnila.

5. V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

9. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov je v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty (I. ÚS 41/02). Odstránenie stavu právnej neistoty však z povahy veci nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd tak poskytuje ochranu tomuto

právu len vtedy, ak bolo uplatnené ešte v čase, keď k porušovaniu označeného práva ešte mohlo dochádzať (I. ÚS 116/02, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00). V prípade, že je sťažnosť, ktorou sa fyzická alebo právnická osoba domáha ochrany svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, doručená ústavnému súdu v čase, keď k namietanému porušovaniu označeného práva už nedochádza, ústavný súd takú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov porušovanie tohto práva skončilo (II. ÚS 139/02).

10. Zo samotného podania sťažovateľky je zrejmé, že napadnuté konanie okresného súdu a krajského súdu bolo právoplatne skončené ešte pred doručením ústavnej sťažnosti ústavnému súdu. Tento skutkový stav bol základom pre záver ústavného súdu. Vychádzajúc z citovanej judikatúry a vzhľadom na to, že konanie pred ústavným súdom nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorú ústavný súd označenému právu poskytuje, musí byť aj sťažnosť sťažovateľky odmietnutá pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť, ústavný súd nemohol rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky, ktoré sú viazané na skutočnosť, že sťažnosti bude vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2017